

HÖGSTA DOMSTOLENS BESLUT

Mål nr

meddelat i Stockholm den 15 oktober 2003

Ö 2658-03

Framställning om utlämning till Litauen av R. P.

Offentlig försvarare: advokaten L. H.

Riksåklagarämbetet i Litauen har i en framställning den 4 juli 2000 begärt att R. P. skall utlämnas till Litauen. Som grund för begäran har åberopats ett häktningsbeslut meddelat av domstol i Kaunas den 26 juni 2000. Beslutet avser misstanke om olaglig tillverkning och förvaring av stora mängder amfetamin i Litauen under tiden 1999-10 juni 2000 samt utförsel av amfetamin från Litauen. I ärendet har även åberopats ett beslut av åklagarmyndigheten i Vilnius-området den 14 mars 2001 att väcka åtal mot R. P.

Sedan ärendet enligt lagen (1957:668) om utlämning för brott överlämnats till Riksåklagaren och utredning verkstälts, har Riksåklagaren enligt 17 § samma lag överlämnat ärendet jämte eget yttrande till Högsta domstolen.

R. P. har motsatt sig utlämning.

R. P. avtjänar för närvarande fängelsestraff i Sverige efter att ha

dömts till fängelse i sex år av Svea hovrätt i dom den 12 oktober 2000.

Högsta domstolen beslutar följande

YTTRANDE

Enligt 9 § utlämningslagen skall när dom inte har meddelats en framställning om utlämning, med visst undantag, grundas på beslut om häktning. Utlämning får således normalt inte beviljas för en gärning som inte omfattas av ett häktningsbeslut. Däremot finns det inte något hinder för att en framställning inskränks eller preciseras i förhållande till det häktningsbeslut som framställningen grundas på.

Till precisering av utlämningsframställningen har i ärendet ingivits ett åtalsbeslut enligt vilket R. P.

- under tiden 1999 – 25 februari 2000 i en organiserad grupp tillverkat och innehaft amfetamin på angivna platser i Litauen,
- under tiden 1999 – 8 juni 2000 i Litauen innehaft samt från Litauen utfört en stor mängd amfetamin samt
- den 8 juni 2000 som medlem i en organiserad grupp från Litauen utfört 3077 gram amfetamin.

De i åtalsbeslutet preciserade gärningarna är inte av det slaget att de kan anses utgöra annan gärning än som omfattas av häktningsbeslutet. Något hinder mot utlämning föreligger således inte på denna grund.

De gärningar som framställningen avser motsvaras för svensk del av narkotikabrott och smuggling. För dessa brott är enligt svensk lag föreskrivet

fängelse i ett år eller mer. Något hinder mot utlämning föreligger därför inte enligt 4 § utlämningslagen.

R. P. har förnekat att han begått de påstådda gärningarna och har gjort gällande att det föreligger hinder mot utlämning enligt 9 § utlämningslagen.

Litauen har liksom Sverige anslutit sig till den europeiska utlämningskonventionen. På grund härav skall det av litauisk domstol utfärdade häktningsbeslutet enligt 9 § tredje stycket utlämningslagen godtas om det inte framgår att beslutet är uppenbart oriktigt. Några omständigheter som gör att det i ärendet åberopade häktningsbeslutet skulle kunna bedömas som uppenbart oriktigt har inte framkommit. Något hinder mot utlämning enligt 9 § föreligger därför inte.

Enligt 10 § första stycket utlämningslagen får utlämning inte beviljas om det här i riket har meddelats dom beträffande det uppgivna brottet. Frågan om i vilken utsträckning en dom utgör hinder mot utlämning bör bedömas enligt samma principer som frågan i vilken utsträckning det på grund av en tidigare doms rättskraft föreligger hinder mot ny prövning vid svensk domstol (jfr 30 kap. 9 § rättegångsbalken).

Åtalet i det mål i vilket R. P. dömdes till det fängelsestraff som han nu avtjänar avsåg att R. P. tillsammans och i samråd med annan efter att i överlåtelsesyfte förvärvat 3007 gram amfetamin den 9 juni 2000 införde narkotikan till Sverige och därefter i Stockholm olovligen innehade, förvarade och transporterade denna.

Det kan hållas för visst att den narkotika som R. P. åtalats och dömts för här i Sverige är samma narkotika som omfattas av det litauiska åtalsbeslutet angående utförsel från Litauen den 8 juni 2000.

Såsom åtalet var utformat i det svenska målet får det i princip anses föreligga hinder mot utlämning såvitt avser R. P.s befattning med det till Sverige införda partiet narkotika från tidpunkten för förvärvet av detta. Detta gäller även i förhållande till sådan befattning som ägt rum på litauiskt område. Även om fråga är om samma parti narkotika torde det dock kunna förekomma att en viss befattning med hela eller en del av partiet är av det slaget att det är att anse som en annan gärning än befattningen i övrigt (jfr NJA 1998 C 55). Utförsel av narkotika från Litauen är inte att anse som brott enligt svensk lag. Utförseln av det parti amfetamin som R. P. förde in till Sverige den 9 juni står emellertid i sådant samband med det smugglingsbrott som han dömts för i Sverige att utförseln får anses ha ingått som ett led i den vid svensk domstol prövade gärningen.

På grund av det anförda föreligger hinder mot utlämning såvitt avser innehav och utförsel från Litauen den 8 juni av 3077 gram amfetamin. I övrigt föreligger inte hinder enligt 1-10 §§ utlämningslagen mot den begärda utlämningen.

Högsta domstolen erinrar om att hinder mot utlämning enligt 11 § utlämningslagen föreligger så länge R. P. undergår fängelsestraff i Sverige.

BESLUT I ÖVRIGA FRÅGOR

För biträde åt R. P. i utlämningsärendet tillerkänns L. H. ersättning av allmänna medel med trettontusenåttahundrasexton (13.816) kr, varav 10.845 kr för arbete, 1.665 kr för tidspillan och 1.306 kr för utlägg. Denna kostnad skall stanna på staten.

I avgörandet har deltagit: justitieråden Lars K Beckman, Lennander, Victor (referent), Lindeblad och Calissendorff

Föredragande revisionssekreterare: Bergkvist